

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 5Cb/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 582020202
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Kyseľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2021:5820202002.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou JUDr. Gabrielou Kyseľovou, v právnej veci žalobcu: ALTOM Reklama s.r.o., so sídlom Predmestská 8965/93, 010 01 Žilina, IČO: 43 801 242, právne zastúpený: ADVOKÁCIA, s.r.o., so sídlom Hollého 10, 949 01 Nitra, IČO: 36 854 107, proti žalovanému: Lassak, s.r.o., so sídlom Oravská Jasenica 405, 029 64 Oravská Jasenica, IČO: 50 699 865, právne zastúpený: Advokátska kancelária AŠTARY, s.r.o., so sídlom Mariánske námestie 29/6, 010 01 Žilina, IČO: 53 588 452, v konaní o zaplatenie 8 156,82 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny 2 312,68 Eur **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný **j e p o v i n ň ý** zaplatiť žalobcovi sumu 5 775,41 Eur s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 787,15 Eur od 14.03.2020 do zaplatenia, zo sumy 72,00 Eur od 14.03.2020 do zaplatenia, zo sumy 21,96 Eur od 14.03.2020 do zaplatenia, zo sumy 15,84 Eur od 14.03.2020 do zaplatenia, zo sumy 414,48 Eur od 28.03.2020 do zaplatenia, zo sumy 1 034,52 Eur od 11.04.2020 do zaplatenia, zo sumy 349,92 Eur od 12.05.2020 do zaplatenia, zo sumy 2 017,74 Eur od 13.06.2020 do zaplatenia, zo sumy 61,80 Eur od 13.06.2020 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žalobcovi sa proti žalovanému **p r i z ň á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41,60 %.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd dňa 12.10.2020 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia istiny 8156,82 eur s príslušenstvom titulom uzavretých zmlúv o dielo.

2. Žalobu odôvodnil tým, že v rámci svojej podnikateľskej činnosti vykonáva viaceré činnosti v oblasti výroby a montáže reklám ako napríklad grafické a tlačiarske práce, výrobu reklamných predmetov a reklamného textilu inštaláciu a montáž. Žalovaný podniká o.i. v oblasti reklamných a marketingových služieb pre svojich odberateľov, pričom tento si prostredníctvom konateľa Ing. Tomáša Kopičára u žalobcu objednal samostatnými objednávkami mailovou formou rôzne služby, týkajúce sa najmä veľkoformátovej tlače, prípravy a výlepu billboardov, grafických návrhov a táto spolupráca medzi žalobcom a žalovaným trvala od januára 2020 do mája 2020. Žalobca za poskytnuté reklamné služby a výkony vystavil žalovanému fa č. 20200085 na sumu 1581,30 eur s úrokom z omeškania 8% ročne od 13.2.2020 do zaplatenia, fa č. 20200183 na sumu 308,28 eur s úrokom z omeškania 8% ročne od 01.03.2020 do zaplatenia, fa č. 20200192 na sumu 276 eur s úrokom z omeškania 8% ročne od 03.03.2020 do zaplatenia, fa č. 20200214 na sumu 2002,98 eur s úrokom z omeškania 8% ročne od 14.03.2020 do zaplatenia, fa č. 20200228 na sumu 72 eur s úrokom z omeškania 8% ročne od 14.03.2020 do zaplatenia, fa č. 20200241 na sumu 21,96 eur s úrokom z omeškania 8% ročne od

14.03.2020 do zaplataenia, fa č. 20200254 na sumu 15,84 eur s úrokom z omeškania 8% ročne od
14.03.2020 do zaplataenia, fa č. 20200305 na sumu 414,48 eur s úrokom z omeškania 8% ročne od
28.03.2020 do zaplataenia, fa č. 20200356 na sumu 1034,52 eur s úrokom z omeškania 8% ročne od
11.04.2020 do zaplataenia, fa č. 20200432 na sumu 349,92 eur s úrokom z omeškania 8% ročne od
12.05.2020 do zaplataenia, fa č. 20200513 na sumu 2017,74 eur s úrokom z omeškania 8% ročne od
13.06.2020 do zaplataenia, fa č. 20200517 na sumu 61,80 eur s úrokom z omeškania 8% ročne od
13.06.2020 do zaplataenia.

3. Žalobca a žalovaný sú platiteľom dane z pridanej hodnoty a o vystavených faktúrach žalobca riadne účtuje a tieto sú vystavené aj v príslušných kontrolných výkazoch k DPH za príslušné zdaňovacie obdobie. Medzi účastníkmi právneho vzťahu jednotlivými objednávkami žalovaného vykonanými mailovou formou tak, ako to bolo medzi nimi obvyklé a ich akceptáciou zo strany žalobcu, vznikali postupne jednotlivé zmluvy o dielo podľa § 536 ObZ. Nie je sporný rozsah každého diela ani jeho cena, vystavenie faktúr a ich splatnosť, žalovaný nikdy nereklamoval vykonané služby ani čo do kvality ani rozsahu. Žalovaný však má za to, že má voči žalobcovi iné pohľadávky, ktoré žalobca neuznáva a z toho dôvodu žalobcovi neplnil. Medzi účastníkmi však neexistovala písomná zmluva, neboli medzi nimi dohodnuté úroky z omeškania, pričom na každej faktúre je uvedené, že táto slúži aj ako dodací list. V prípade nezaplataenia uvedenej sumy bude účtované za každý deň omeškania penále vo výške 0,05 %. V zmysle platnej judikatúry výraz „penále“ treba považovať za zmluvnú pokutu, a preto má žalobca nárok na úrok z omeškania prislúchajúci mu po splatnosti faktúry podľa § 369 ods. 2 ObZ v spojení s § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z. vo výške 8 % ročne.

4. V uvedenej veci (upomínací) súd podľa žaloby vydal platobný rozkaz pod č.k. 5Cb/25/2020-93 dňa 07.12.2020, proti ktorému podal žalovaný včas odpor s odôvodnením poukazujúc na to, že je pravdou, že boli pre neho vystavené v žalobe označené faktúry znejúce spolu na sumu 8156,82 eur, avšak táto pohľadávka zanikla započítaním so vzájomnými pohľadávkami žalovaného voči žalobcovi na základe jednostranného započítacieho prejavu listom žalovaného č. 187/2020/As z 30.06.2020. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 580 OZ a § 358 ObZ. Listom žalovaného č. 187/2020/As z 30.06.2020, odoslaným žalobcovi dňa 02.07.2020, ktorý bol vrátený žalovanému ako neprevzatý v odbernej lehote žalobcom (adresátom), žalovaný jednostranným právnym úkonom započítal svoje splatné pohľadávky voči žalobcovi a to konkrétne;

- časť pohľadávky vyfakturovanej faktúrou žalovaného č. 20190064 z 23.10.2019 v rozsahu sumy 476,68 eur titulom ceny za prenájom reklamných plôch č. LM 010B, č. LM 011B a č. LM 012B v období od 15.10.2019 do 31.12.2019 a ceny za výlep plagátov v počte 3 ks, (keď v sume 279,32 eur táto pohľadávka už zanikla skorším započítaním dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok medzi žalobcom a žalovaným 24.01.2020)

- pohľadávku vyfakturovanú fa č. 20200003 z 13.1.2020 v sume 864 eur titulom ceny za prenájom reklamných plôch č. LM 010B, č. LM 011B, č. LM 012B v období od 01.01.2020 do 31.03.2020

- pohľadávku vyfakturovanú faktúrou žalovaného č. 20200006 z 28.1.2020 v sume 108 eur titulom ceny za prenájom reklamnej plochy č. ZA 605 B v období od 15.01.2020 do 28.02.2020

- pohľadávku vyfakturovanú faktúrou žalovaného č. 20200116 z 01.04.2020 v sume 864 eur titulom ceny za prenájom reklamných plôch č. LM 010B, č. LM 011B a č. LM 012 B v období od 01.04.2020 do 30.06.2020,

- časť príslušenstva splatnej pohľadávky žalovaného voči žalobcovi titulom zmluvy o pôžičke uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 12.04.2018 a to konkrétne časť úrokov z omeškania za omeškanie žalobcu s vrátením istiny a zmluvných úrokov z predmetnej pôžičky v rozsahu sumy 5844,14 eur a to ako najskôr splatné neuhradené úroky z omeškania v uvedenom rozsahu sumy 5844,14 eur.

5. Zánik pohľadávok započítaním na základe jednostranného započítacieho prejavu žalovaného nastal v súlade s ust. § 580 OZ v deň doručenia započítacieho úkonu žalobcovi, za ktorý treba považovať deň, keď sa poštový doručovateľ (neúspešne) pokúsil doručiť zásielku obsahujúci započítací úkon žalovaného žalobcovi a keď bola predmetná zásielka uložená na pošte - 03.07.2020, pretože v tento deň žalobca získal reálnu možnosť oboznámiť sa so započítacím úkonom žalovaného. Z ustálenej súdnej judikatúry jednostranný právny úkon sa v hmotnoprávných vzťahoch zásadne považuje za doručený adresátovi v okamihu, keď adresát získal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle a to bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámi, - inak povedané, vtedy, keď sa právny úkon dostal do sféry dispozície adresáta - NS SR 5Cdo/129/2010 z 28.1.2011. K jednotlivým pohľadávkami žalovaného voči žalobcovi, ktorý si žalovaný započítal uviedol nasledovné;

- Fa č. 20190064 z 23.10.2019 titulom ceny za prenájom reklamných plôch č. LM 010B, č. LM 011B a č. LM 012B v období od 15.10.2019 do 31.12.2019 a ceny za výlep plagátov v počte 3 ks bola doručená žalobcovi e-mailom žalovaného z 23.10.2019.
- Fa č. 20200003 z 13.01.2020 titulom ceny za prenájom reklamných plôch č. LM 010B, č. LM 011B, č. LM 012B v sume 864 eur titulom ceny za prenájom reklamných plôch č. LM010B, č. LM 011B a č. LM 012B v období od 01.01.2020 do 31.03.2020 (3 x 3 x 80 eur bez DPH) bola doručená žalobcovi e-mailom žalovaného z 15.1.2020.
- Fa č. 20200006 z 28.1.2020 v sume 108 eur titulom ceny za prenájom reklamnej plochy č. ZA 605B v období od 15.1.2020 do 28.2.2020 (90 eur bez DPH) bola doručená žalobcovi e-mailom žalovaného z 28.01.2020.
- Fa č. 202000116 z 01.04.2020 v sume 108 eur titulom ceny za prenájom reklamnej plochy č. ZA 605B v období od 15.01.2020 do 28.02.2020 (90 eur bez DPH) bola doručená žalobcovi e-mailom žalovaného z 28.01.2020.

6. Pokiaľ ide o faktúry žalobcu č. 20190064, č. 20200003 a 20200116, ktoré sa vzťahujú k prenájomu troch reklamných plôch (billboardov) č. LM 010B, č. LM 011B a č. LM 012B v meste Liptovský Mikuláš, ktoré si žalobca objednal od žalovaného ako prenajímateľa písomnou objednávkou z 7.10.2019, na obdobie od 15.10.2019 do 31.10.2020, žalobca v odpore tvrdil, že nájomné bolo dojednané vo výške 80 eur bez DPH za 1 kus reklamnej plochy (spolu 3 000 eur bez DPH za celé obdobie nájmu a za všetky tri reklamné plochy) a bola dohodnutá cena za tlač a výlep plagátu a cena za tlač a výves PVS banneru. Preto na základe žalovaným akceptovanej objednávky vznikol medzi žalobcom a žalovaným nájomný vzťah k reklamným plochám č. LM 010B, LM 011B, LM 012B, v rámci ktorého žalovaný vyvesil pre žalobcu požadované reklamné plagáty na billboardy a umožnil žalobcovi užívanie predmetných reklamných plôch počas doby nájmu. Žalovaný e-mailom z 25.10.2019 zaslal žalobcovi fotodokumentáciu k výlepu reklamných plagátov na billboardy v Liptovskom Mikuláši, takže žalobca bol informovaný o tom, že reklamné plagáty má umiestnené na prenajatých reklamných plochách. Pokiaľ išlo o započítaciu pohľadávku žalovaného, na základe ním vystavenej faktúry č. 20200006 z 28.01.2020 v sume 108 eur, táto sa vzťahuje na dohodnuté nájomné za prenajatú plochu žalobcovi č. ZA 605B v období od 15.01.2020 do 28.02.2020. Žalobca si od žalovaného prenajal predmetnú reklamnú plochu č. ZA 605B na billboard, ktorý sa nachádza pri ceste v smere za mestom Rajec do obce Kľače, na základe telefonátu konateľa žalobcu Tomáša Kujana konateľom žalovaného Ing. Tomášovi Kopicárovi. Na prenajatú reklamnú plochu dal žalobca umiestniť volebnú reklamu politickej strany „Vlast' pre voľbami“ do Národnej rady Slovenskej republiky, ktoré sa konali 29.02.2020. Výška nájomného za reklamnú plochu bola žalobcom a žalovaným dohodnutá telefonicky na sumu 60 eur bez DPH za jeden mesiac nájmu. Žalovaný umožnil žalobcovi užívanie predmetnej reklamnej plochy počas dohodnutého obdobia od 15.01.2020 do 28.02.2020.

7. Vo zvyšku si žalovaný započítal proti pohľadávkam žalobcu vyfakturovaným žalovanými faktúrami časť príslušenstva titulom Zmluvy o pôžičke uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 12.04.2018, konkrétne časť úrokov z omeškania za omeškание žalobcu s vrátením istiny a zmluvných úrokov z predmetnej pôžičky v rozsahu 5 844,14 eur a to najskôr splatné doteraz neuhradené úroky z omeškania v rozsahu sumy 5844,14 eur. V tejto súvislosti tvrdil, že ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzavreli 12.04.2018 Zmluvu o pôžičke podľa § 657 OZ a § 261 ods. 9 ObZ a poukázal aj na jej jednotlivé články, konkrétne čl. I bod 1, bod 2 a čl. III, bod 2 Zmluvy o pôžičke, v zmysle ktorého ak dlžník pri plnení neurčí inak, čiastočné plnenie dlžníka vo výške nedosahujúcej celkový súčet istiny a príslušenstva dlhu ku dňu plnenia sa prisudzuje v nasledovnom poradí a), ako plnenie úrokov z omeškania, ak je dlžník v čase plnenia v omeškani, b) ako plnenie úrokov, c) ako plnenie istiny. Okrem toho poukázal na čl. IV bod 3 Zmluvy o pôžičke, upravujúceho právny režim ich právneho vzťahu. Žalobca a žalovaný si zároveň dohodli sadzbu úrokov z omeškania dlžníka s vrátením požičanej istiny alebo jej časti alebo so zaplatením dohodnutých úrokov alebo ich časti vo výške 0,15 % denne za každý deň omeškania dlžníka (čl. III bod 1 Zmluvy o pôžičke). Žalovaný v súlade s dojednaniami písomnej zmluvy reálne previedol na účet žalobcu dohodnutú peňažnú sumu 40 000 eur titulom pôžičky dňa 16.4.2018. Žalovaný požičanú sumu nevrátil v dohodnutom termíne - do 30.09.2018, ale až po splatnosti pôžičky uskutočňoval čiastočné plnenia bez uvedenia ich bližšej špecifikácie ako istiny alebo niektorého druhu príslušenstva pohľadávky žalovaného, ktoré potom žalovaný v súlade s čl. III bodom 2 zmluvy o pôžičke priradil prioritne ako plnenie úrokov z omeškania. V čase uskutočnenia započítacieho úkonu žalovaného voči žalobcovi listom z 30.06.2020, vyzval žalobcu zároveň na zaplatenie zvyšnej časti istiny pôžičky 31 500 eur a úrokov z omeškania vyčíslených k 29.06.2020 v sume 10 002,75 eur, pričom žalobca na uvedenú výzvu

žalovaného nereagoval. Všetky pohľadávky žalobcu voči žalovanému, zaplataenia ktorých sa domáha, zanikli započítaním.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín tvoriacich súčasť spisu, osobitne s faktúrami č. 20200085 vystavenej 29.1.2020 na sumu 1581,30 eur splatnej 12.2.2020, z fa č. 20200183 vystavenej 14.2.2020 na sumu 308,28 eur splatnej 28.2.2020, z fa č. 20200192 z 17.02.2020 na sumu 276 eur splatnej 02.03.2020, z fa č. 20200214 vystavenej 28.2.2020 na sumu 2002,98 eur splatnej 13.3.2020, z fa č. 20200228 z 28.2.2020 na sumu 72 eur splatnej 13.3.2020, z fa č. 20200241 vystavenej 28.2.2020 na sumu 21,96 eur splatnej 13.3.2020, z fa č. 20200254 vystavenej 28.2.2020 na sumu 15,84 eur splatnej 13.3.2020, z fa č. 20200305 vystavenej 13.3.2020 na sumu 414,48 eur splatnej 27.3.2020, z fa č. 20200356 vystavenej 27.3.2020 na sumu 1034,52 eur splatnej 10.4.2020, z fa č. 20200432 vystavenej 27.4.2020 na sumu 349,92 eur splatnej 11.5.2020, z fa č. 20200513 vystavenej 29.5.2020 na sumu 2017,74 eur splatnej 12.6.2020, z fa č. 20200517 vystavenej 29.5.2020 na sumu 61,80 eur splatnej 12.06.2020, Zmluvou o pôžičke zo dňa 12.4.2020, listom žalovaného č. 187/2020/As zo dňa 30.06.2020, s potvrdeniami o zrealizovaní transakcie, poštovými zásielkami a obsahom ostatných listín.

9. V súdnej veci nebol sporný nárok žalobcu uplatnený na základe ním vystavených faktúr, konkrétne, z fa č. 20200085 vystavenej 29.1.2020 na sumu 1581,30 eur splatnej 12.2.2020, z fa č. 20200183 vystavenej 14.2.2020 na sumu 308,28 eur splatnej 28.2.2020, z fa č. 20200192 z 17.02.2020 vystavenej na sumu 276 eur splatnej 02.03.2020, z fa č. 20200214 vystavenej 28.2.2020 na sumu 2002,98 eur splatnej 13.3.2020, z fa č. 20200228 z 28.2.2020 vystavenej na sumu 72 eur splatnej 13.3.2020, z fa č. 20200241 vystavenej 28.2.2020 na sumu 21,96 eur splatnej 13.3.2020, z fa č. 20200254 vystavenej 28.2.2020 na sumu 15,84 eur splatnej 13.3.2020, z fa č. 20200305 vystavenej 13.3.2020 na sumu 414,48 eur splatnej 27.3.2020, z fa č. 20200356 vystavenej 27.3.2020 na sumu 1034,52 eur splatnej 10.4.2020, z fa č. 20200432 vystavenej 27.4.2020 na sumu 349,92 eur splatnej 11.5.2020, z fa č. 20200513 vystavenej 29.5.2020 na sumu 2017,74 eur splatnej 12.6.2020, z fa č. 20200517 vystavenej 29.5.2020 na sumu 61,80 eur splatnej 12.06.2020, ktoré žalobca vystavil na základe uzavretej zmluvy o dielo podľa § 536 a nasl. ObZ. Žalovaný tieto tvrdenia žalobcu nerozporoval, nepoprel, ba naopak zhodne tvrdil existenciu a aj dôvod pre ich vystavenie, t.j. že v priebehu zmluvného vzťahu žalobca realizoval dielo v podobe zabezpečenia veľkoformátovej tlače, prípravy a výlep plagátov na billboardy, grafických návrhov a iných reklamných služieb na základe žalovaným realizovaných (e-mailových) objednávok.

10. Žalovaný sa proti nespornému nároku žalobcu bránil tým, že nárok z faktúr sčasti zanikol započítaním, keď započítací prejav uskutočnil žalovaný jeho listom č. 187/2020/A zo dňa 30.06.2020, doručenom žalobcovi 03.07.2020, kedy mal žalobca možnosť oboznámiť sa s týmto hmotnoprávnym započítacím prejavom. V tento deň bola zásielka uložená poštovým doručovateľom na pošte, na dôkazom čoho svoje tvrdenia deklaroval listom adresovanom žalobcovi pod značkou 187/2020/As, označenom „Započítanie vzájomných pohľadávok“, datovanom 30.06.2020, podanom na pošte v Žiline 02.07.2020 (čl. 105 - 108).

11. Časť nároku žalovaného určeného na započítanie pozostával z faktúr a to fa č. 20190064 v rozsahu započítaných 476,68 eur, u fa č. 20200003 započítanej v rozsahu 864 eur, u fa č. 20200006 započítanej v rozsahu sumy 108 eur a u fa č. 202000116 započítanej v rozsahu sumy 864 eur, spolu nárok žalovaného určený na započítanie 2 312,68 eur. Tento nárok žalovaného určený na započítanie vo výške 2312,68 eur žalobca nerozporoval a pred súdom potvrdil, že nespornou skutočnosťou sú aj 4 faktúry žalovaného označené v podanom odpore (fa č. 064, 003, 006 a 116)“, Žalovaný tento svoj nárok aj preukázal faktúrami, vystavenými za prenájom reklamných plôch (billboardov) č. LM010B, č. LM 011B, č. LM 012B, v meste Liptovský Mikuláš v období od 15.10.2019 do 31.12.2019 - fa č. 20190064, v období od 01.01.2020 do 31.03.2020 - fa č. 20200003 a v období od 01.04.2020 do 30.06.2020 - 20200116 a za prenájom jednej reklamnej plochy č. ZA 605B v okrese Žilina, v období do 15.01.2020 do 28.02.2020 - 20200006. Žalovaný zhodne preukázal doručenie označených faktúr žalobcovi (prostredníctvom elektronickej komunikácie e-mailom - čl. 109-112) a aj to, že medzi ním ako prenajímateľom a žalobcom ako nájom s poukazom na ust. § 663 OZ bola uzavretá nájomná zmluva, na základe ktorej žalovaný prenechal žalobcovi do nájmu označené reklamné plochy v stanovenom období a aj to, že medzi nimi bolo dohodnuté mesačne nájomné za 1 kus reklamnej plochy 80 eur bez DPH a bola dohodnutá cena za doplnkové služby spojené s nájmom - cena za tlač a výlep plagátov a cena za tlač a výves PVS banera. Skutočný prenájom označených reklamných plôch žalovaný preukázal fotografiami. Na základe uvedeného súd vyhodnotil nárok žalovaného v sume 2312,68 eur

za nesporný a dôvodný. Ak potom žalovaný uskutočnil započítací úkon jeho listom č. 187/2020/As zo dňa 30.06.2020 ktorý žalobca (mohol) prevzal (prevziať) dňa 03.07.2020, došlo k platnému započítaniu vzájomných pohľadávok v súlade s ust. § 580 OZ a § 358 ObZ. Išlo totiž o dva záväzky dvoch subjektov žalobcu a žalovaného, ktorí majú vzájomné pohľadávky, ich plnenie bolo rovnakého druhu - plnenie peňažné, pohľadávky sú spôsobilé na započítanie a žalovaný uskutočnil voči žalobcovi započítací úkon, z ktorého je zrejmé ktoré jeho pohľadávky a v akom rozsahu sa uplatňujú na započítanie proti pohľadávke žalobcu ako veriteľa žalovaného. Pokiaľ ide o započítací prejav tento bol uskutočnený listom žalovaného č. 187/2020/As zo dňa 30.06.2020, pričom je preukázateľné, že list bol adresovaný žalobcovi, zásielka obsahujúca započítací prejav bola podaná na pošte v Žiline dňa 02.07.2020 a žalobca ako jej adresát mal možnosť oboznámiť sa s jej obsahom, teda s obsahom započítacieho prejavu, pretože zásielka bola poštovým doručovateľom uložená na pošte dňa 3.7.2020, ktorým dňom plynula žalobcovi lehota na prevzatie zásielky, v odbernej lehote si ju ale neprevzal. Písomný prejav vôle je doručený druhému účastníkovi v okamihu, kedy sa ocitne vo sfére jeho dispozície, ibaže zákon stanoví určitý spôsob doručovania. Písomnosť sa ocitne vo sfére dispozície druhého účastníka tým, že získa možnosť zoznámiť sa s jej obsahom. Nie je pritom nevyhnutné, aby sa druhý účastník skutočne s obsahom prejavu vôle zoznámil. Rozhodujúce je, aby mal objektívnu možnosť obsah písomnosti poznať. Občiansky ani obchodný zákonník nepredpisuje doručenie zásielky obsahujúcej právny úkon smerujúci k započítaniu do vlastných rúk druhého účastníka. Takúto zásielku je možné druhej strane doručiť akýmkoľvek spôsobom, ktorým sa dostane do sféry je. Ak potom žalovaný poukazoval na judikát a názor prezentovaný v rozhodnutí NS SR sp. zn. 5Cdo 129/2010 zo dňa 28.01.2011 o tom, že úkon sa považuje za doručený adresátovi v okamihu, keď adresát získal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil, možno len súhlasiť a k tomu dodať, že obdobný názor je prezentovaný aj v rozhodnutí 4 MCdo /14/2011.

12. Vychádzajúc z vyššie uvedeného potom pohľadávku žalobcu z faktúry č. 20200085 na sumu 1581,30 eur, z fa č. 202000183 na sumu 308,28 eur, z fa č. 2022000192 na sumu 276 eur a v časti istiny 147,10 eur z fa č.20200214 znejúcej na sumu 2002,98 eur ako faktúr najskôr splatných, započítaná k (štyrom) faktúram žalovaného č. 20190064, fa č. 20200003, fa č. 20200006, fa č. 202000116 vo výške 2312,68 eur zanikla. Započítací prejav je totiž možné urobiť po tom, čo sa pohľadávky stretli, teda od okamihu splatnosti tej pohľadávky, ktorá sa stala splatnou neskôr. Započítací prejav, aj keď bol urobený až po splatnosti oboch pohľadávok, má účinky spätne k okamihu stretu pohľadávok (ex tunc). K tomuto okamihu, kedy došlo k splatnosti oboch započítavaných pohľadávok, dochádza k zániku pohľadávok následkom započítania a to v rozsahu, v akom sa vzájomne kryjú. Pohľadávka žalovaného vo výške 2312,68 eur zanikla ku dňu ich zročnosti, preto mu nevznikol nárok na úrok z omeškania odo dňa zročnosti jednotlivých pohľadávok do dňa započítania - 03.07.2020.

13. Vzhľadom na to, že žalobca v priebehu konania zobral žalobu o zaplatenie istiny 2312,68 eur (v rozsahu zániku tohto nároku započítaním) späť a žalovaný so späťvzatím časti žaloby súhlasil, súd konanie v tejto časti podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

14. Ďalšia časť započítacieho prejavu žalovaného voči žalobcovi predstavovala nárok žalovaného vo výške 5844,14 eur na zaplatenie úrokov z omeškania za omeškание žalobcu s vrátením pôžičky poskytnutej na základe Zmluve o pôžičke uzavretej dňa 12.04.2018 vo výške 40 000 eur. Tento vzájomný nárok žalovaného žalobcu popieral, hoci za nesporné považoval to, že reálna zmluva o pôžičke uzavretá bola, pretože na jej základe dňa 16.04.2018 poskytol žalovaný ako veriteľ žalobcovi ako dlžníkovi pôžičku 40 000 eur, čo je napokon zrejmé z potvrdenia o zrealizovaní transakcie a potvrdil aj to, že žalobca uhradil žalovanému na splatenie pôžičky 44 000 eur v období od 24.04.2019 do 18.06.2020. Tieto skutkové tvrdenia poskytnuté tak v rámci procesného útoku žalobcu, ako aj procesnej obrany žalovaného boli nielenže nesporné, ale boli preukázané dôkazmi - potvrdeniami o zrealizovaní transakcie žalovaného v prospech žalobcu dňa 16.04.2018, na základe ktorej bola poskytnutá pôžička v sume 40 000 eur a jednak potvrdeniami o zrealizovaní transakcie - splácaní dlhu prevodom peňažných prostriedkov z účtu žalobcu v prospech účtu žalovaného a to dňa 24.04.2019 v sume 2 000 eur, dňa 30.04.2019 v sume 10 000 eur, dňa 04.06.2019 v sume 5 000 eur, dňa 09.12.2019 v sume 3 000 eur, dňa 07.01.2020 v sume 2 000 eur, dňa 06.05.2020 v sume 4 500 eur, dňa 25.05.2020 v sume 5 000 eur, dňa 18.06.2020 v sume 8 500 eur, dňa 18.06.2020 v sume 4 000 eur, spolu 44 000 eur. Nesporným bolo teda to, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol reálny kontrakt založený zmluvou o pôžičke poukázaním peňažných prostriedkov v sume 40 000 eur na účet žalobcu.

15. Žalobca ale popieral uzavretie písomnej formy Zmluvy o pôžičke zo dňa 12.04.2018. Žalovaný s odporom predložil kópiu tejto Zmluvy o pôžičke, ktorá mala byť uzavretá dňa 12.04.2018 a na pojednávaní predložil jej originál. Súd vykonal dokazovanie výsluchom konateľa žalovaného, pričom jeho výpoveďou mal preukázané uzavretie písomnej podoby Zmluvy o pôžičke zo dňa 12.4.2018. Pravdivosť jeho tvrdení potvrdzuje aj na jej základe uskutočnený reálny kontrakt - prevod peňažných prostriedkov dňa 16.04.2018 na účet žalobcu ako dlžníka, ide pritom o účet, ktorý je zhodný s účtom uvedeným v písomnej zmluve a s účtom uvedeným na potvrdení o zrealizovaní transakcie 40 000 eur dňa 16.4.2018. Zmluva o pôžičke je datovaná dňa 12.04.2018, kedy bol podpis žalobcu ako dlžníka úradne overený. Po uzavretí zmluvy došlo k plneniu - dňa 16.04.2018. Uzavretiu písomného znenia Zmluvy o pôžičke dňa 12.4.2018 zodpovedá nielen časová postupnosť a reálne plnenie, ale aj dohodnutý obsah, konkrétne suma pôžičky a aj suma úroku 4 000 eur. Tento úrok ako odmenu za požičanie peňazí žalobca ako dlžník uhradil žalovanému, čo opäť deklarujú listinné dôkazy - potvrdenia o zrealizovaní transakcie. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá písomná Zmluva o pôžičke dňa 12.04.2018 a k jej reálnemu plneniu došlo dňa 16.04.2018. Iný záver pre súd zo získaných dôkazov nevyplýval.

16. Pokiaľ ide o námietku podpisu žalovaného - jeho konateľa k tomu súd uvádza, že konateľ žalovaného potvrdil podpis na zmluve. Tento je laickým pohľadom zhodný s podpisom na originálnom vyhotovení Zmluvy o pôžičke a aj jeho podpisom na iných dokumentoch - udelených plnomocenstvách. O pravosti podpisu žalobcu - jeho konateľa, ktorý bol úradne overený, súd nemal ani dôvod pochybovať. Z toho dôvodu žalobcom navrhnuté dôkazy na preukázanie pravosti podpisu žalovaného, resp. stopy písma, ktorá má preukazovať iný dátum podpisu zmluvy žalovaným, súd považoval za nedôvodný, neúčelný a nehospodárny, keďže ako už konštatoval, dosiaľ získané dôkazy dostatočne preukázali uzavretie Zmluvy o pôžičke (a to nielen jej písomné znenie, ale aj reálny prevod peňažných prostriedkov v dohodnutej výške, splácanie dlhu a výšky zaplatených úrokov 4000 eur), pričom dôkazy dosiaľ získané považoval za dostatočné a o ich vierohodnosti súd nemal dôvod pochybovať. Na základe uvedeného súd ustálil, že nárok žalovaného zo Zmluvy o pôžičke uplatnený proti pohľadávke žalobcu možno považovať za dôvodný.

17. Pokiaľ ide o výšku tohto nároku uplatneného formou úroku z omeškania, čo bolo najspornejšou časťou konania, mal súd preukázané, že pri plnení dlhu formou čiastkových platieb uviedol žalobca na zrealizovaných platiach ako „informáciu pre príjemcu“ (identifikáciu platieb) nasledovne;

- dňa 24.4.2019 uhradené 2000 eur, s poznámkou Lassak s.r.o. čiastočná úhrada pôžičky
- dňa 30.04.2019 uhradené 10 000 eur s poznámkou čiastková úhrada pôžičky
- dňa 04.06.2019 uhradené 5 000 eur s poznámkou Lassak s.r.o. čiastočná úhrada pôžičky
- dňa 09.12.2019 uhradené 3 000 eur s poznámkou P.žička splátka
- dňa 07.01.2020 uhradené 2 000 eur s poznámkou Lassak s.r.o. pôžička
- dňa 06.05.2020 uhradené 4 500 eur s poznámkou pôžička vrátenie
- dňa 25.05.2020 uhradené 5 000 s poznámkou vrátenie p.žičky
- dňa 18.06.2020 uhradené 8 500 eur s poznámkou doplatenie istiny k ZoP
- dňa 18.06.2020 uhradené 4 000 eur s poznámkou Dohodnuté úroky k ZoP

18. Z takto realizovaných platieb žalobcu vo vzťahu k žalovanému ako veriteľovi v nadväznosti na označený obsahom správy určenej pre príjemateľa - žalovaného možno ustáliť, že žalobca ako dlžník dostatočne identifikoval, označil (určil), na čo sa jeho čiastkové plnenie započítava. Vyplýva to z použitého slovného spojenia (jazykového prejavu) ako - „čiastková úhrada pôžičky“, „pôžička splátka“, „pôžička vrátenie“, „doplatenie istiny“ a napokon aj platba určená žalobcom ako plnenie na zaplatenie úrokov, čo vyplýva zo správy pre príjemcu v znení „dohodnuté úroky k ZOP“. Je potom zrejmé, že dlžník určil s poukazom na ust. 266 ods. 2 ObZ a čl. III, bodu 2 Zmluvy o pôžičke, že jeho splátky sa započítavajú (inak), najskôr na istinu potom na úroky a nie najskôr na úroky z omeškania, čoho dôkazom sú „správy pre príjemcu“. Súd je názoru, že iný výklad vychádzajúc z obsahu „správ pre príjemcu“ nie je možný, pretože pôžička je vlastne istinou a jej časti sú jej jednotlivé splátky. Potom pri označení plnenia - platieb postačí, ak dlžník označí plnenie ako „úhrada pôžičky“, „čiastočná úhrada pôžičky“, „splátka“, keďže tým mieni uhrádzať istinu, nevyžaduje sa výslovne označenie „započítanie na istinu“ alebo „splátka istiny pôžičky“.

19. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, ak potom žalobca ako dlžník plnil žalovanému ako veriteľovi a určil, že jeho jednotlivé splátky sú určené na zaplatenie pôžičky a následne na zaplatenie dohodnutého

úroku, nemôžu sa jeho platby započítať najskôr na úroky z omeškania podľa čl. III, bod 2 ako to uskutočnil žalovaný. Keďže ale žalobca bol s plnením svojho dlhu v omeškaní, žalovanému ako veriteľovi vznikol nárok na zaplatenie dohodnutého úroku z omeškania vo výške 0,15 % denne, ktorý po vyčíslení predstavuje sumu 68,73 eur, do ktorej je jeho ďalšia časť započítacieho nároku dôvodná (a nedôvodná je vo výške 5775,41 eur, do ktorej je dôvodný nárok žalobcu).

20. Súd potom zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 5775,41 eur s uplatneným úrokom z omeškania. Vzhľadom na zánik nároku žalobcu započítaním vo výške 2312,68 eur k jeho faktúram č. 20200085 v sume 1581,30 eur, k fa č. 20200183 v sume 308,28 eur, k fa č. 20200192 v sume 276 eur a v sume 147,10 eur k fa č. 20200192, na ktorú zostala neuhradená časť vo výške 1855,88 eur, bolo potrebné započítať ďalší kompenzačný nárok žalovaného vo výške 68,73 eur a potom žalobca má nárok na úhradu zostatku fa č. 20200192 vo výške 1787,15 eur počnúc dňom nasledujúcim odo dňa jej splatnosti a aj z ostatných faktúr - fa č. 20200228 z 28.2.2020 vystavenej na sumu 72 eur splatnej 13.3.2020, z fa č. 20200241 vystavenej 28.2.2020 na sumu 21,96 eur splatnej 13.3.2020, z fa č. 20200254 vystavenej 28.2.2020 na sumu 15,84 eur splatnej 13.3.2020, z fa č. 20200305 vystavenej 13.3.2020 na sumu 414,48 eur splatnej 27.3.2020, z fa č. 20200356 vystavenej 27.3.2020 na sumu 1034,52 eur splatnej 10.4.2020, z fa č. 20200432 vystavenej 27.4.2020 na sumu 349,92 eur splatnej 11.5.2020, z fa č. 20200513 vystavenej 29.5.2020 na sumu 2017,74 eur splatnej 12.6.2020, z fa č. 20200517 vystavenej 29.5.2020 na sumu 61,80 eur splatnej 12.06.2020 s uplatneným úrokom z omeškania, jeho výšku určil súd podľa § 369 ods. 2 ObZ v spojení s § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka. Vo zvyšnej časti - (rozdielu medzi sumou 5844,14 eur a 5 775,41 eur) bol nárok žalobcu (pre čiastočne dôvodnú započítaciu námietku žalovaného 68,73 eur) nedôvodný.

21. Pokiaľ ide o namietanú Zmluvu o pôžičke uzavretú dňa 12.04.2018 v jej písomnej forme, je súd názoru, že na jej platnosť nemá vplyv ani žalobcom vytýkaná nesprávnosť, obsiahnutá v čl. III., bodu 2 pojednávajúca o nároku dlžníka voči veriteľovi na zaplatenie úrokov z omeškania, pretože ide zrejmu nesprávnosť v označení osoby, ktorá má právo na úroky z omeškania a to je jasne formulované v prvej časti spornej vety, pretože na vrátenie pôžičky do 30.09.2018 sa zavial dlžník a pre prípad jeho omeškania s vrátením pôžičky alebo jej časti, alebo dohodnutých úrokov a ich časti, je založené právo žiadať úroky z omeškania z dlžnej sumy. Toto právo - na úroky z omeškania bolo dané veriteľovi pre prípad omeškania dlžníka s vrátením pôžičky a úrokov a nie dlžníkovi. Veriteľ sa nemohol dostať do omeškania s vrátením požičanej istiny, a preto evidentne nemôže platiť úroky z omeškania. Tie by mohol platiť, ak by existovala dohoda o omeškaní veriteľa s poskytnutím pôžičky. Takáto dohoda ale uzavretá nebola. V tejto súvislosti súd poukazuje na ust. § 35 ods. 2 v spojení s § 37 ods. 3 OZ a aj ust. § 266 ObZ, t.j. právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale aj podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Tu bola dohoda o platbe úrokov z omeškania v súvislosti s omeškaním dlžníka s vrátením požičanej istiny alebo úrokov a ich časti, a preto len žalovaný ako veriteľ má na úroky z omeškania právo. Význam tohto právneho úkonu - zmluvy o pôžičke je nepochybný, a preto je platný, keď pri posudzovaní jeho obsahu súd vychádzal z názoru vysloveného v rozhodnutí NS ČR sp. zn. 32 Cdo/4533/2016, ktorý obsahuje zhodnú úpravu týchto ustanovení ako SR, a ktorý konštatoval, že ust. § 35 ods. 2 OZ a ust. § 266 a nasl. ObZ obsahujúce výkladové pravidlá ukladajú súdu, aby prípadné pochybnosti o obsahu právneho úkonu odstránil výkladom založeným na tom, že vedľa jazykového vyjadrenia právneho úkonu zachyteného slovne, podrobí skúmaniu aj vôľu (úmysel) konajúcich osôb. Jazykové vyjadrenie právneho úkonu zachyteného v zmluve musí byť preto najprv vyložené prostriedkami gramatickými (z hľadiska možného významu jednotlivých použitých pojmov), logickými (z hľadiska vzájomnej návaznosti použitých pojmov), či systematickými (z hľadiska zaradenia pojmov v štruktúre celého právneho úkonu). Okrem toho súd na základe vykonaného dokazovania posúdi, aká bola skutočná vôľa strán v okamžiku uzavretia zmluvy, pričom podmienkou k prihliadnutiu vôle účastníka je, aby nebola v rozpore s tým, čo plynie z jazykového vyjadrenia úkonu. Výkladom sa však musí byť braný náležitý zreteľ ku všetkým okolnostiam súvisiacim s prejavom vôle vrátane konania o uzavretí zmluvy, praxe, ktorú medzi sebou zmluvné strany zaviedli, ako aj následne správanie sa strán, ak to povaha veci pripúšťa. Zákonom stanovená výkladové pravidlá platia pritom pre všetky právne úkony. V zmysle takto vysloveného názoru súd pri výklade článku III, bodu 2 postupoval, preto ho vyhodnotil ako platné prihliadajúc na okolnosti súvisiace s prejavom vôle ich účastníkov, ktorá bola taká, že úroky z omeškania platí dlžník, ak je v omeškaní.

22. Pokiaľ sa žalobca dovolával ochrany podľa ust. § 265 ObZ o výkone práv v súlade so zásadami poctivého obchodného styku súd uvádza, že tieto ustanovenia na daný prípad aplikoval, pričom nezistil, že by výkon práv žalobcu, resp. žalovaného mal by byť rozporný so zásadami poctivého obchodného styku, resp. s dobrými mravmi. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie ceny vykonaného diela a s tým poskytnutých služieb, žalovaný si proti jeho nároku uplatnil na započítanie nárok zo zmluvy o nájme a zo zmluvy o pôžičke. Tieto súd vyhodnotil za platné, pretože boli dohodnuté všetky ich základné náležitosti. Zmluvy neobsahovali nekalé podmienky a ani iné podmienky, pre ktoré by sa považovali za (relatívne) neplatné. Ba dokonca ani Zmluva o pôžičke v časti týkajúcej započítavania platieb - úhrad pôžičky v prípade omeškania dlžníka, so započítaním najskôr ako platenie úrokov z omeškania, úrokov a až následne ako platenie istiny, nie je v tejto časti neplatná, pretože takýto spôsob započítania plnenia dovoľuje aj ust. § 502 ods. 1 a 2 v spojení s § 503 ods. 1 až 3 ObZ upravujúce platbu splátok úveru a úroku z úveru. Aj pokiaľ ide o ust. § 330 ods. 2 ObZ, aj toto dáva možnosť dlžníkovi zmeniť započítavanie jeho plnenia inak ako v zákonom stanovenom poradí, t.j. započítať ho najskôr na istinu a potom na úroky. Z toho pohľadu je dohoda obsiahnutá v čl. III, bod 2 Zmluvy o pôžičke, kde bolo dohodnuté, že ak dlžník pri plnení neurčí inak, tak až v takom prípade sa jeho čiastočné plnenie posudzovalo ako platenie úrokov z omeškania za predpokladu, že v čase plnenia už bol v omeškaní, platná. Ani výška úroku z omeškania 0,15 % denne nie je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, či s dobrými mravmi, keďže judikatúrou už bolo ustálené, že v obchodno-právnych vzťahoch sú akceptované úroky z omeškania dohodnuté v sadzbe 0,5 % denne ako na to správne poukazoval žalovaný, ktorý svoje tvrdenia podporil judikatúrou - rozsudky KS ZA 13Cob/40/2011, 13Cob/110/2016 alebo 13Cob/290/2016.

23. Návrhy na doplnenie dokazovania súd zamietol. V zmysle ust. § 153 ods. 1 CSP platí, že strany sporu sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas, pričom tieto nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivosťou so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Žalobca - jeho zástupca návrhy na vykonanie dôkazov ako prostriedky procesného útoku neuplatnil včas. Návrh na výsluch svedka Jakuba Kubíka a Adama Aštaryho navrhol až na pojednávaní 07.09.2021, hoci tento dôkaz mohol navrhnúť už oveľa skôr - v rámci vyjadrenia sa k podanému odporu, ak by konal starostlivosťou. Žalovaný totiž už v odpore namietal zánik pohľadávky žalobcu aj z dôvodu vzniku nároku na príslušenstvo plynúce zo zmluvy o pôžičke, žalobca sa k odporu žalovaného nevyjadril, nenavrhol žiaden dôkaz na preukázanie (ne) spornosti tohto nároku. Súd potom ustálil, že žalobca nekonal starostlivosťou, a preto nesie procesný následok za svoje konanie v podobe nevykonania navrhnutého dôkazu. Označenie dôkazu nie je závislé na tom, kde sa dôkaz nachádza, podľa názoru súdu postačí, ak ho strana sporu navrhne, označí. A potom je len na úvahe súdu, ktoré z označených dôkazov vykoná a teda, či včas navrhnutého svedka predvolá alebo nie práve z dôvodu, že svedok nie je zastihnuteľný na území SR. Rovnaké závery platia aj pre návrh na dôkaz znaleckým posudkom. Návrh na tento dôkaz súd zhodne posudzoval v nadväznosti na včasné, hospodárne a starostlivé konanie žalobcu, ktorý bol žalovanou stranou v žalobe podanej na rozhodcovskom súde Arbitrea, záujmové združenie PO, so sídlom v Žiline, žaloba bola podaná dňa 06.08.2020, a v rámci vyjadrenia k nej, žalobca ako žalovaná strana namietal vznik a existenciu Zmluvy o pôžičke a uplatnené nároky z nej plynúce, domáhal sa predloženia jej originálu. Na túto Zmluvu o pôžičke odkazoval podaný odpor žalovaného, ktorý k odporu predložil jej kópiu a tá je hodnoverným dôkazom, pokiaľ jej hodnovernosť nikto nenamieta. Žalobca tvrdenia žalovaného nepoprel a neoznačil žiadne dôkazy. Preto ak žalobca až na pojednávaní navrhol vykonať dôkaz znaleckým posudkom, ktorý súd okrem iného vyhodnotil aj ako dôkaz neúčelný a nadbytočný, nekonal starostlivo a označený prostriedok procesného útoku nenavrhol včas, preto súd na ne neprihliadal a ich nevykonával (§ 153 ods. 2 CSP). Zmyslom sudcovskej koncentrácie bolo práve posilnenie princípu zodpovednosti strán za ich procesnú aktivitu a za výsledok sporu, pričom neodôvodnená procesná pasivita má za následok stratu navrhovať ďalšie prostriedky procesného útoku alebo obrany.

24. O nároku na náhradu trov súd rozhodol podľa 262 ods. 1 CSP z dôvodov podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 CSP a žalobcovi majúcemu úspech vo veci priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41,60 %, predstavujúci čistý úspech žalobcu v konaní, pričom úspech žalovaného predstavoval 29,20 %. Na stranu neúspechu súd priradil aj tú časť konania, ktorého predmetom bola žaloba o zaplatenie 2312,68 eur, v ktorej časti zobral žalobca (nedôvodne) podanú žalobu späť, a preto zásadne platí, že procesne zavinil zastavenie konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu ukladá exekučný titul, možno vykonať exekúciu podľa § 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.